

anvende dem. „Udelukkede ved Forholdets Natur“ ville de være i det Omfang, hvori de forudsætte en Sigtet, naar en saadan endnu ikke findes i Sagen. Er der derimod en Sigtet, bestemmes hans Ret til Deltagelse i Retsmøderne, saavel som Nødvendigheden af hans Tilstedeværelse, ligefrem efter Reglerne i §§ 207 og 208, medens Reglen i § 209 maa anvendes saaledes, at Sigtede, hvis Forundersøgelse følger efter, maa kunne forlange Udskrift inden Forundersøgelsens Slutning ogsaa af de retslige Efterforskningshandling og, hvis Tiltale rejses uden retslig Forundersøgelse, maa kunne forlange Udskrift, saa snart Tiltale er rejst. Rejses ingen Tiltale, kan Sigtede forlange Udskrift, naar Sagen maa betragtes som endt (jfr. § 78).

§ 198.

Hvad der skal forstaaes ved „vedkommende Embedsmand“ i 1ste Stykke, er nærmere forklaret i 2det Stykke, med Hensyn til hvilket det i øvrigt blot skal fremhæves, at, hvis Politimesteren ikke har ment, at der burde være Spørgsmaal om at unnlade Paatale i Medfør af § 33 og derfor ikke har gjort nogen Indstilling efter § 194, vil Overanklageren, der mulig vil se anderledes paa Sagen, i alt Fald gennem den her foreskrevne Indberetning om, at retslig Forundersøgelse er begæret af Politimesteren, kunne faa fornøden Opfordring til at benytte sin Myndighed efter § 33. Den ommeldte Indberetning bør derfor allerede af den Grund kortelig angive Sagens mulige Ejendommeligheder.

§ 199.

At der jævnlig kan være Brug for en saadan „*fortsat Efterforskning*“, som nærværende Paragraf omhandler, behøver ingen nærmere Forklaring. For Reglen i Paragrafens 2det Punktum kan der f. Eks. blive Brug, naar den, mod hvem en Sag er anlagt, uden at han er fængslet, senere findes i Færd med at unddrage sig Forfølgningen ved Flugt under Forhold, der ikke tilstede i Tide at opnaa en Anholdelsesbeslutning af den Ret, ved hvilken Sagen er tingfæstet, eller at stille ham for denne Ret inden Udløbet af 24 Timer.

§ 200.

Naar denne Paragraf i Modsætning til det tidligere Forslags § 226 ikke giver Retten nogen Beføjelse til, uden videre at paalægge Politiets Embeds- eller Bestillingsmænd Bøder for de af dem efter Rettens Skøn begaaede Myndighedsmisbrug, er Grun-

den hertil den, at man ikke har fundet det forsvarligt at undergive Politiets Embeds- eller Bestillingsmænd en saadan summarisk Retsforfølgning, hvorved de unddrages alle de Garantier for, at deres Sag undersøges og overvejes paa behørig Maade, som ellers tilsikres enhver anden. Hvad der her tiltrænges, er dels, at den private simpelt og hurtigt kan søge Rettens Beskyttelse mod formentlige Myndighedsmisbrug fra Politiets Side, for at Retten da enten ved en misbilligende Udtalelse kan standse saadant Misbrug eller foranledige Ansvar gjort gældende paa sædvanlig Maade, dels at der er et Middel til at hindre, at Politiet oprettholder foreløbige Politihandlinger ud over de i Loven foreskrevne Frister. Disse to Formaal opnaas ved Paragrafens to første Stykker, uden at nogen Bødeidømmelsesret derfor behøver at tilføjes.

Kapitel XX.

Forundersøgelse ved Retten.

§ 201.

At retslig Forundersøgelse som Regel ikke finder Sted i Politisager, kan dog ikke være til Hinder for, at Politimesteren i et Tilfælde, hvor en Person samtidig er sigtet baade for en Overanklager-Forbrydelse og en Forseelse, der forfølges under Politisag, begærer f. Eks. bestemte Vidner afhørte til Oplysning om sidstnævnte Forseelse i Forbindelse med den i Anledning af førstnævnte Forbrydelse begærede Forundersøgelse. — Det fremgaar af 1ste Stykke modsætningsvis, at Sager angaaende de i § 2 Nr. 2 samt 4—11 ommeldte Forhold kunne gøres til Genstand for retslig Forundersøgelse, dog, hvad Nr. 7 og 9 angaar, ikke, naar de foreligger som Tilbehør til en Politisag eller til et Forhold, der, hvis det i øvrigt bragtes frem, vilde være at behandle som Politisag.

Reglen i 1ste Stykkes sidste Punktum om, at retslig Forundersøgelse dog kan begæres, naar Fængsling finder Sted i Anledning af en under Politisag forfulgt Overtrædelse, fandtes ikke i det tidligere Forslag. Man har ment at burde tilføje den under Hensyn til, dels at der indbefattes mere under denne Forfølgingsmaade efter Udkastet end efter nugældende Ret, dels at Adgangen til at anvende Varetægtsfængsel i Anledning af Overtrædelser, for hvilke Straffen skønnes at ville overstige simpelt